

امکانات و منابع!!!

با قسمت جدید از سری مقالات انسان شایسته با ما همراه باشید. در قسمت های قبلی از دو ویژگی و صفت انسان شایسته در حوزه نگرش و ذهنیت صحبت کردیم. راهکارهای دستاورد گرایی و معنا گرایی را لیست کردیم. اگر برای بار اول است که این مقاله را می خوانید پیشنهاد می کنم حتما قسمت های قبلی را نیز مطالعه بفرمایید.

سومین ویژگی برای یک انسان شایسته

سومین ویژگی برای یک انسان شایسته در حوزه نگرش این است که انسان استفاده حداکثری از داشته ها و منابع را داشته باشد.

اصولا در دنیا انسانی را شایسته و موفق می نامند که یاد گرفته باشد از چیزهایی که فی الحال در اختیار اوست استفاده کامل و حداکثری داشته باشد.

بحث درباره اینکه آیا همه افراد منابع و امکانات یکسانی دارند یا خیر و اینکه فلانی امکاناتی را داشته که من ندارم و بالعکس، تکرار مکررات است چرا که حداقل طلاب با این مساله آشنایی دارند که اولاً عدالت مساوات نیست و در ثانی همه افراد به یک اندازه منابع و امکانات دارند علاوه بر این باید گفت فرضاً که امکاناتی فرازمینی در اختیار فردی قرار بگیرد که تا دیروز به نداشتن امکانات ناله می کرد و از آنچه داشت استفاده نمی کرد. **چه ضمانتی دارد** که این فرد از امروز فردی پرکار و پر تلاش و موفق باشد؟ فردی که تا قبل از این فقط اعتراض می کرد و از همان حداقل امکاناتی که داشت استفاده نکرده بود؟

این طرز نگاه کردن و نگرش است که متفاوت است. یک انسان شایسته می گوید چطور می توانم بیشترین استفاده را از این امکاناتی که در اختیار من است داشته باشم!! **اما انسانی که شایسته نیست** این امکانات را نمی بیند و خود را درگیر چیزهایی می کند که ندارد.

به طور کلی برای استفاده حداکثری از داشته ها و برای ایجاد این نگرش، سه قانون وجود دارد:

اول اینکه از داشته و امکانات فعلی خودتان نهایت استفاده را داشته باشید که در این باره به اندازه کافی صحبت شد.

دومین مطلب این است که به منابع آینده امید نبندیم. امید نبستن یعنی اینکه منابع آینده و آتی که در دست شما نیست را بیخیال شده و تمرکز خودتان را از آنچه در دسترستان نیست برداشته و روی داشته هایتان بگذارید و تلاش کنید از آنچه دارید کامل استفاده کنید.

سوم اینکه آن اقدامی را که الان می توانید انجام دهید را به بعدها که شرایط بهتر شود موکول نکنید. موکول نکردن یعنی اینکه شرط نگذارید برای اقداماتتان که اگر اینطور شود من این کار را می کنم، از شنبه شروع به مطالعه می کنم، بعد از اتمام کلاس هایم فلان کار را شروع می کنم، بعد از اتمام سطح یک و این قبیل شرط گذاشتن که باعث می شود شایستگی شما از بین برود. مگر عمر آدمی چقدر است که لذت بردن و استفاده از منابع و زندگی را موکول می کنیم و به تاخیر می اندازیم. مگر نه این است که دنیا مزرعه ایست که برای آخرت بایستی در آن زراعت کرد؟ اگر کشاورزی در زمان کاشت بذر، تعلل کرده و بگوید که الان که تراکتور من خراب است پس باشد تا زمانی که درستش کنم، دیگر محصولی نخواهد داشت. کشاورز شایسته آن است که در زمان کار حتی با بیل و یا دست آن چه لازم است را انجام می دهد.

دیوید دیدا می گوید: هر لحظه که به انتظار می گذرد یک لحظه تلف شده است

پس از دست روی دست گذاشتن بپرهیزید و همین الان شروع کنید تا شایستگی شما به همه نمایان شود

و اما منابع و داشته ها که از آن صحبت کردیم یعنی چه؟ منابع یعنی هر امکاناتی که در اختیار ماست: زمان، انرژی، تجهیزات، عمر و همه آنچه روی میزتان قرار دارد. هر چه در اختیار دارید، بیشترین استفاده از آن را که ممکن هست را پیدا کنید و شروع کنید. انسان شایسته در مواجهه با هر چیزی می گوید چطور می توانم از این امکان، بهترین و بیشترین استفاده رو داشته باشم. برخی از ما در کودکی و زمان مدرسه وقتی مدادمان کوچک می شد آن را عوض کرده و دور می انداختیم در مقابل برخی بودند که تا لحظه آخر از این امکانی که مداد داشت استفاده می کردند. عمر و انرژی و امکانات و منابع ما همگی در اختیارمان است؛ شایستگی خودتان را نشان دهید. کاغذ و قلمی بردارید و همه آنچه را دارید لیست کرده و بنویسید چه استفاده ای می توانید از اینها داشته باشید!!

امکانات و منابع خودتان و طریقه استفاده از آنها را با ما به اشتراک گذاشته و تجربیات خود را برای دوستانتان بیان کنید

[supystic-tables id=8]

برای مشاهده سایر تکنیک ها کلیک بفرمایید